

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾, jelikož přihlášená ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost a není popisná.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 10. září 2007 – O2 (Germany) v. OHIM (Homezone)

(Věc T-344/07)

(2007/C 269/108)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Fottner, advokátka a M. Miller, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 5. července 2007 ve věci odvolání R 1 583/2006-4 v rozsahu zamítnutí;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení vzniklých v tomto řízení a v řízení před OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Homezone“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 42 (příhláška č. 4 677 506).

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 13. září 2007 – La Banque Postale v. Komise

(Věc T-345/07)

(2007/C 269/109)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: La Banque Postale (zástupci: S. Hautbourg a J.-E. Skovron, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu na základě čl. 230 odst. 4 ES;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předloženou žalobou žalobkyně požaduje, aby bylo zrušeno rozhodnutí Komise K(2007) 2110 konečné ze dne 10. května 2007, které prohlašuje ustanovení francouzského měnového a finančního zákoníku (Code Monétaire et Financier), která vyhražují třem úvěrovým institucím, žalobkyni, Caisses d'Épargne et de Prévoyance a Crédit Mutuel, zvláštní práva na distribuci vkladových účtů „livret A“ a „livret bleu“, za neslučitelná s čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s články 43 ES a 49 ES.

Na podporu své žaloby uplatňuje čtyři žalobní důvody.

Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila její právo být vyslechnuta v průběhu řízení vedoucího k vydání napadeného rozhodnutí, jelikož jí neumožnila předložit své vyjádření ke dvěma zprávám, které Komisi předložili stěžovatelé a které se dle žalobkyně ukázaly být rozhodující pro prokázání Komise.

Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila několika nesprávných právních posouzení, když se domnívala, že režim distribuce vkladových účtů „livret A“ představuje omezení svobody usazování a volného pohybu služeb. Podle žalobkyně se Komise dopustila nesprávných právních posouzení, jelikož pojem „omezení“ ve smyslu článků 43 ES a 49 ES, jakož i okolnosti, za kterých se lze obou zásad dovolávat, vyložila příliš široce. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise neprávem došla k závěru, že toto zvláštní právo způsobuje, že vstup na trh bankovního spoření ve Francii je obtížnější a nákladnější.